

האופרה על הים – סולן עם שלש פקהלות...

'מלך' – נמשל ללב' [כל קהל ישראל]
מדוע איננו נמשל ל'מוח' – שממנו חיות כל האיברים?

מבאר הרבי:

הלב – מזרים דם לכל האיברים בשווה
[ללא הדם – נוצר חלילה נמק]

המוח – מזרים חיות שונה ומגוונת
לכל איבר לפי מזגו ותכונתו
[ניתוק מהמוח – גורם לשיתוק אך האיבר קיים]

זוהו ההפרש

בין 'נשיא הדור' [שהוא חד בדרא] בחינת 'מלך'
המעניק את 'עצם החיות' [אינני רוצה להיות נפרד]
לכל נשמה יהודית בשווה למגדול ועד קטן

ובין 'ראשי אלפי ישראל' [בלשון רבים]
[ראש ומוח לגבי נשמות ההמון]

המעניקים 'מזון רוחני' בהתאם לדרגת כל נשמה

ע"י התקשרות ל'נשיא הדור'

מגיעים לבחינת 'כולן מתאימות' – בשיוויון עצמות
[רק חוזרים כ'הד' על אמירת משה - כר"ע]

ע"י התקשרות ל'ראשי אלפי ישראל'

מגיעים לבחינת 'אב אחד לכולנה' – מקור ל'התחלקות'
[עובין אחרי משה – אמירה עצמית - כר"א]

ע"י עבודה עצמית

אפשר להתאחד עם משה – אפילו באמירה עצמאית

ועשו כן, ולאמרו אִשְׁרֵיהֶם, לָקַח יְחִיד, כִּאִילוֹ הֵם אֵינְךָ אֶחָד,
פְּזוּלֹת זֶה הֵיוּ אוֹמְרִים נְשִׁירָה:

אחדות מוחלטת כזאת בהשתוות גמורה – אפשרית רק
ע"י 'נשיא הדור' משה רבינו שכולל כל הנשמות!

לכל הדיעות: כולם התנבאו

(נתנו עיניהם לומר שירה)

אלא שהפתיחה היא ע"י משה רבנו [ה'מנצח']

לר"ע: כולם בטלים למשה ורק עונים כ'הד' אחרי
לר"א: אמירה עצמית לחוזר' על דברי משה
לר"ג: התנבאו עצמאית! – אך מכח משה הפותח.

שתי דרגות באהבת ישראל:

תניא - פרק לב : כאחים ממש

בשגם שכולן מתאימות ואב א' לכולנה ולכן נקראו כל
ישראל אחים ממש מצד שורש נפשם בה' אחד רק
שהגופים מחולקי'.

ירושלמי נדרים דף ל,ב.: כאיברי גוף אחד!
לא תקום וגו' האיך עבידא? הוה מקטע קופד ומחת סכינא
לידוי, תחזור ותמחי לידיה!?

מדוע בתניא נקט אחדות של 'אחים' ולא 'גוף אחד'?

'אב אחד לכולנה'

בשרשם המה אחדות נקודתית ללא פרטים!

'גוף אחד'

אורגאניזם אחד – אך איברי שונים לפרטיהם

ע"י דביקה בת"ח קשורות בשרשן העליון בחכמה עילאה

הם 'אורגאניזם' [ראש] אַ וְשִׁפְט מוֹח הַאֵב' [נשיא הדור]

ספר שמות פרק טו

(א) אִזְּשִׁיר מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת הַשִּׁירָה הַזֹּאת
לִידוֹד וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי גָאָה גָאָה
סוֹס וְרָכְבוֹ רָמָה בָּיָם:

סוטה דף ל, ב.

תנו רבנן ... דרש רבי עקיבא בשעה שעלו ישראל מן הים
נתנו עיניהם לומר שירה וכיצד אמרו שירה?

- [ר"ע]: כגדול המקרא את הלל והן עובדי אחריו ראשי
פרקים משה אמר אשירה לה' והן אומרים אשירה לה'
משה אמר כי גאה גאה והן אומרים אשירה לה'.
- רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי אומר: כקטן
המקרא את הלל והן עובדי אחריו כל מה שהוא אומר
משה אמר אשירה לה' והן אומרים אשירה לה' משה
אמר כי גאה גאה והן אומרים כי גאה גאה.
- רבי נחמיה אומר: כסופר הפורס על שמע בבית
הכנסת שהוא פותח תחילה והן עובדי אחריו.

למאי נפקא מינא כיצד ענתה המקלה? ולפי ר' נחמיה
שפצחו כולם יחד ספונטאנית [ידעו הנוסח בבבואה
כבהמשך הגמרא שם]:

... וכיצד אמרו שירה? עולל מוטל על ברכי אמו ותינוק יונק
משדי אמו כיון שראו את השכינה עולל הגביה צוארו
ותינוק שמת דד מפיו ... שאפי' עוברים שבמעיי אמן...

אז למה 'פתיחה' ע"י משה?!

אור החיים על הפסוק:

ויאמרו לאמר אִשְׁרֵיהֶם – פירוש שאמרו זה לזה לאמר,
פירוש שאמרו שירה יחד בלא בחינת הקטנות והפרדה
עד שיהיו כאיש אחד, הגם היותם רבים, ונתכוונו יחד